selle õnnega juba harjusid. Korraga kostis koobassaali tume trummitaoline kõmin käikudest.

„Mis on juhtunud?“ ehmusid vanaemaga kõik koopasolijad. Varsti tormasid saali kümme vihmussi, ärritunult märkide abil midagi kiiresti seletades. Vanaema oigas. Suur hirm valdas kõiki.

„Idaosa õhuvabrik on jäänud seisma,“ ütles kuninganna kurvalt.

„Kuidas võis see juhtuda?“ küsis Peedu.

„Väga lihtsalt,“ seletas Siisi-Lii. „Inimesed on metsa tulnud ja saaginud selle puu maha, mille juured andsid õhku idaosale.“

„Võib veel suuremgi õnnetus tulla,“ kartis vanaema. „Kui meile õhku andev puu metsas maha saetakse!“

Kõiki valdas surmahirm. Vanaema aga toibus kiiresti ja ütles:

„Niikaua kui meie õhuvabrik veel töötab, peame olema rahulikud. Nüüd peame kiiresti midagi tegema, et päästa idaosas uinujaid lämbumisest.“

Kohe asusid vihmussid teele, et kiiresti kaevata uusi käike õnnetute päästmiseks. Juba kanti esimesi õnnetuid koobassaali. Et suurendada õhutagavara,

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 110